

פולחן דתי

חדש הגיע

לישראל -

וחסידיו מנסים

לעשות לו

נפשות

שלושת הצעירים הקרחים, שטעו גלימות בהירות לגופם ופצחו בשירה בציבור, במוקד חגיגות ליל-העצמאות ברחוב דיזנגוף, לא נשלחו לשם מטעם הוועד דה לחגיגות יום-העצמאות ה-30. הם לא היו כלל אמנים או זמרים מיקצועיים, שדילגו מחלטורה לחאלטורה וממקד שימחה אחד למשנהו.

הם עסקו במלאכת-קודש, ניצלו את הרתקהלות ההמונית של החוגגים כדי להסיק ביר בציבור את עיקרי אמונתם ולהפיץ חוברות וסיפורונים על מצוות דתם. היו אלה גונהאותרדאס, גי ולודאנדה - שלושה צעירים המייצגים בישראל את מאמניה הפעילים של כת הרי קרישנה והודית. לכל אחד משלושה חסידיו של הרי קרישנה יש צמת-שיער קטנה במרכז הקרחת, המבליטה ביתר-ישאת את מראהו המזר, המושך את תשומת-הלב של העוברים

והשבים, כאשר נולד, זכה כל אחד מהם לקבל מזוריו שם אחר. גונהאותרדאס (27) היה במקור גד לובן. בן קיבוץ געש, ששייך רת בהטיסת גולני ולמד, אחרי שיהרורו מצה"ל, כלכלה באוניברסיטת תל-אביב. וי אילו לודאנדה (30), שהוא עולה חדש מ-ארצות-הברית, נקרא בילדותו אריה היינץ הורן. הוא הספיק לסיים את הקולג' לפני שהסתפח לחסידי הרי קרישנה. השלישי ב-חבורה, גי, הוא יליד צרפת המסרוב בתוקף לגלות את השם שהעניקו לו הוריו בעת לידתו. הוא למד בצרפת פסיכולוגיה ב-אוניברסיטה ושימש במשך שנים כנגן ב-תימורת וכזמר.

„השיגעון הנורא“

מרכזם של חסידי קרישנה בישראל מצוי בתל-אביב, ברחוב הירקון 35, בלב איזור הכארים ומועדוני-הלילה. בדירה שכורה המרוהטת בפשטות, מקיימים הרשלושה מדי שבוע, במוצאי השבת, את טכ-סיהם, כאשר דלת הדירה פתוחה בפני כל דיכפין. זהו מעין חוגיבת של יהודים-למען-קרישנה.

המארחים שרים את שיריהם, משוחחים עם אורחיהם על דרך החיים והפילוסופיה של תנועת הרי קרישנה, ומכבדים את הרמאזינים במאכלים צימחוניים מעשה ידי-הם.

גי מסביר, כי מאז שהכיר את עיקרי הדת החדשה הוא מרגיש כאילו נולד מחדש. את עיסוקו בעבר, כנגן וזמר, הוא מגדיר ב-קצרה כ-„שטירות“ „לא ידעתי מה זה טוב“, אומר גי, „עד שהגעתי למיקדש של קריש-נה בפאריס, ומשם - לכאן.“

גד לובן, הצבר שבחבורה, מספר כי בקייבוץ מתייחסים אליו בהבנה, „ואולי בסלה נות“, לדבריו, למרות צורתו החיצונית הרמורה, הוא עדיין מקובל בחוגים מסוימים

יהודים למען קרישנה

בקיבוץ שבו נולד, גדל והתחנך. בשיחה עם כתב העולם הזה אמרה אימו של גד, תירצה אפרת: „צריך להציל אותו מהשיגר עון הנורא הזה. תראו איך הוא נראה. האם כך צריך להיראות צעיר ישראלי? אינני מבינה מה קרה לו, אך אני משוכנעת ש-צריך להצילו.“

הבן, גונהאותרדאס, אינו מתרגש מ-דבריו אמו. לדבריו היא מתרככת עם הזמן והוא מאמין שהיא תתרגל למראהו החדש ותשלים עם דרך החיים שבה בחר. „כאשר מגלים נכונות לחיות חיים רוחניים“, אומר גד, „זוכים להסמכה מידי המורה הרוחני ומקבלים שם רוחני, כמו השם היהודי שלי. זה מסמל לידה שניה. בנוסף על ההורים המקוריים ישלך אתה זוכה בהורים נוספים. האבא הוא המורה הרוחני, והאמא זה כתבי-הקודש.“

„אהבת האלוהים“

כל השלושה הגיעו לכת הקרישנה ב-אקראי, איש איש בדרכו שלו. עתה הם משמשים כפעילי המרכז הישראלי, אך ל-דבריהם יש בישראל עוד חסידים, שאינם פעילים כמהם. מרביתם באים אל הדירה ושרחוב הירקון, מאזינים, אוכלים ולפע-מים אפילו שרים - ומסתלקים. מעטים מתמידים לבוא מדי שבוע, אך שלושת הפעילים מאמינים כי לתנועתם יש עתיד בישראל, והיא תגדל ותתרחב בכוח היום.

מקורה של תורת הקרישנה בבנגל ש-בהודו, משם התפשטה ברחבי העולם. „ה-ידע שלנו בא באמצעות שרשרת מורים, שלא נפסקה משחר התיסטוריה.“ מספר אחד המאמינים. „המייצג האחרון של השרשרת הוא בקטינדנטה סוואמי פרביפדה, מייסדה ושל אגודת קרישנה הבינלאומית.“

תמונתו של פרביפדה מתנוססת בכל פינה בדירה התל-אביבית. מאמיניו קדים קידה עמוקה אל מול התמונה ונגעים ב-מצחם בריצפה. הם ממלמים דברי תפילה

חסיד קרישנה באותיות שחורות ואדומות. על המאמינים להכיר מדי יום את שם האלוהים כ-27 אלף פעם. לדברי גד מתייחסים אליו בקיבוץ בהבנה והוא עדיין מקובל בחוגים מסוימים בקיבוץ.

גד לובן, המתקרא היום גונהאותרדאס, הוא בן קיבוץ געש. הוא מפרט באוזני מאזיניו הצעירים את עיקרי אמונתו. על הקיר מאחור כתובה תפילה של

המורה